

under den Bestemmelse i Loven, der giver Ministeren Bemyndigelse til at give Opholdstillæg, saa de et Tillæg af 15 Ore daglig, saaledes at Lønnen bliver 1 Kr. 95 Ore, men ude omkring i Landet saa de kun 1 Kr. 80 Ore daglig. Jeg tror, at disse Lønninger ere saa lave, at Staten ikke kan være bekendt at hvide disse Arbejdere den. Der siges nok, at der er mange Arbejdere, der ere daarligere og uslere stillede, og det kan godt være, men det er efter min Mening intet Motiv for Staten til at holde Lønningerne saa langt nede. I Modsatning hertil vil jeg tillade mig at bemærke, at der er private Arbejdsgivere, der betale Arbejderne mere og kræve mindre Arbejdstid af dem end den, Staten kræver. Det forekommer mig, at hvis man vil give sig til at regne ud, hvad 2 Kr. 10 Ore ere daglig i Kjøbenhavn for en Familieløst, som maatte har 5—6—7 eller flere Personer at sørge for, eller 1 Kr. 95 Ore i Provinsstæderne eller Steder, hvor Opholdet er betydeligt dyrere end paa Landet, og endelig 1 Kr. 80 Ore ude omkring paa Landet, og se, hvilke Forhold der komme frem paa den Maade, vil man komme den Tanke nær, som det erede 5te Medlem for 2den Kreds udtalte, at man skulde blues ved at hvide disse Lønninger. Jeg vil fremdeles anføre, at for disse Folks Vedkommende er der som Regel intet Avancement, de komme i Statens Tjeneste paa denne Løn og blive staaende paa den hele deres Levetid. Der burde ogsaa her gøres no Ting. Lønningerne burde i al Almindelighed forhøjes, og dernæst burde der være Avancement paa den Maade, at efter visse Aars Forløb fik de et Alderstillelag ligesom saa mange andre, som arbejde i Statens Tjeneste. Endelig er der en Ting til, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, som er i Overensstemmelse med disse Folks Ønsker, og som der paa en Maade er gjort Tilløb til i Lovforslaget. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor disse Folk, naar de dog i Virkeligheden ere saft ansatte, og det ere de dog jo som Regel, ikke kunne komme paa Maanedsløn ligesom mange andre Funktionærer. Derom have de flere Gange andraget Staten, men der er ikke taget Hensyn til Andragendet, og jeg vil anbefale, at man ved den videre Behandling af Lovforslaget søger at bringe flere ind paa Maanedsløn, end der allerede er stet. Der er, som anført, forskellige økonomiske Fordele ved at være paa Maanedsløn, i Stedet for paa Dagløn, og jeg vil meget ønske, at disse Folk ogsaa maa komme i Betragtning i saa Henseende. Endelig skal jeg tilføje, at de jo ogsaa ere daarligere stillede end andre Jærnbanefunktionæ-

rer; idet de ikke saa Uniform, i alt Fald ikke i den Forstand, som Banearbejderne ellers saa Uniform; nogle af dem saa Kappe og Kasket, andre saa Skindtrøje og Muffe og Regnkappe. De have altsaa flere Udgifter til Klæder end Banefunktionærerne i Almindelighed, hvilket jo stiller deres Løn endnu ugunstigere i Sammenligning med de andre Banefunktionærers. Da man nu har gjort den Forandring, at man har sat Bane- og Telegrafformændene paa Maanedsløn, saa forekommer det mig, at man ogsaa kunde sætte de almindelige Arbejdere paa Maanedsløn. Ganske vist høre Formændene til de overordnede, og de almindelige Arbejdere ere underordnede, men da de dog bestæftige sig med samme Arbejde, ser jeg ikke ret, hvorfor man sætter Formændene paa Maanedsløn og ikke gør det samme med Arbejderne. — Der er et andet Forhold, jeg ogsaa gerne vilde gøre opmærksom paa, det er, at naar disse Folk udføre Matarbejde, Arbejde efter Kl. 6 Aften og før Kl. 6 Morgen, saa saa de kun en Løn af 18 Ore pr. Time. Det forekommer mig, at Staten burde betale langt bedre herfor, thi denne Løn er jo ikke mere, ja, knap nok saa meget, som der betales om Dagen, efter som der vistnok ikke hvides Tillæg, men Betalingen for Matarbejde burde dog være langt højere; naar private Folk bestæftige Folk med Matarbejde, betales det jo i Regelen betydeligt bedre end Dagarbejdet, jeg synes derfor, at Staten dog ogsaa burde betale dette Arbejde bedre. Disse Folks Arbejde er meget anstrengende, dels maa de arbejde strengt i den Tid, de overhovedet arbejde, og dels kommer dertil, at Arbejdet skal udføres, hvordan saa end Bejret er; det kan ikke opættes. Er der Traffikhindringer af en eller anden Slags, der skulle afhjælpes, saa skulle de ud at tage fat, hvordan Bejret end er, thi Traffikken skal holdes ved lige. Efter de Krav, man stiller til de Folk, forekommer det mig, at den Løn, man byder dem, er alt for ringe.

Jeg maa tillige omtale nogle andre Forbedringer, jeg kunde ønske indført for Banefunktionærerne. Der er i det Andragende, jeg har tilladt mig at omtale, og som er indsendt til Regeringen og Rigsdag, udtalt Ønsket om, at disse Folk kunde saa en ugentlig Fridag. Jeg ønskede ikke blot en saadan Foranstaltning gennemført; men jeg kunde ønske at gaa langt videre, nemlig ikke blot til en ugentlig Fridag, men ogsaa til at give disse Folk en kort Ferietid i Løbet af Aaret. Det er noget, der er gennemført hos adskillige private Arbejdsgivere, og jeg ser ikke, hvorfor Staten ikke skulde kunne have saa mange Arbejdere i sin Tjeneste, at